

KAPITOLA DRUHÁ

Na prahu Nebeské říše

„Pak si vás tedy Jie Ťin-li dovoluje považovat za svého taj-žena – mimořádného zplnomocněnce, a pokorně se vás ptá, jste-li ochoten stvrdit to i svým čchi-š' – nezrušitelným čestným slovem?“

„Tu je a tady je moje ruka!“ odpověděl zpříma Metuzalém a podal Číňanovi pravici.

„Zadržte, prosím,“ požádal ho spěšně obchodník. „Jie Ťin-li by nesmírně rád přijal vaše čestné slovo podle starých mravů své daleké vlasti.“

A přinesl svazek cchan siangů – vonných zápalných tyčinek, které Číňané používají při svých náboženských obřadech. Červenomodrý Metuzalém musel vzít jednu z nich do levice, obchodník s čajem učinil totéž a opatrně obě zapálil. Pak, sotva začal z hořících konců stoupat vonný dým a mísit se a splétat do jediné bizarní stužky, uchopil svou pravici pravici studentovu, vzpřímil se a slavnostně pravil:

„Jste nyní Jie Ťin-liho taj-žen! Od této šťastné chvíle musíte jednat naprosto a přesně tak, jak by na vašem místě jednal on, nesmíte mít žádné křivé myšlenky a vaše šlechtné srdce nechť k němu nechová ani mrzkou zlobu, ani nepoctivou zášť. Povězte na svou čest: chcete mu teď dát své čchi-š', že provedete jeho pověření ze všech svých sil a že se k němu i k jeho rodině zachováte vždy jako čestný a přímý muž?“

„No ovšem!“ odpověděl student. „Ale celé tohle divadýlko věru nemuselo být – moje čestné slovo platí víc než nejsvětější přísaha. Jestli vás to ovšem upokojí, prosím, ať je tedy po vašem: Slibuji, že budu jednat přesně tak, jak byste jednal vy. To je můj čestný slib, na který se můžete spolehnout jako na nejpevnější skálu!“

„Jie Ťin-li vám věří, Jie Ťin-li vám důvěřuje. A stejná důvěra ať mezi ním a vámi panuje až do té chvíle, dokud pozůstali nezapálí dvojici těchto cchan siangů u Jie Ťin-liho rakve.“

Uhasil opět obě tyčinky, opatrně je zabalil a pečlivě uložil do skříňky z ebenového dřeva, kde zřejmě choval jen předměty obzvláště důležité.

Tak tedy bylo dáno čestné slovo, jež se stalo pro studenta zdrojem těch nejpodivuhodnějších událostí. Hned poté se Červenomodrý Metuzalém rozběhl obstarat vše potřebné na dlouhou cestu a k brzkému odjezdu.

Není snad nikdo z obyvatel staroslavných přístavních měst při Severním nebo Baltském moři, kdo by nezaslechl jméno Turnerstick či alespoň jednou nespátřil tohoto znamenitého a zkušeného námořníka.

Kapitán Frick Turnerstick, pravý fríský mořský vlk, se už léta plavil ve službách jistého newyorského rejdaře. Protože byl v neustálém styku se svým zaměstnavatelem i se vznešenými americkými zákazníky, změnil si své poctivé jméno Drechslerstock na anglické Turnerstick, osvojil si spoustu amerických vlastností a zvyků, dávno už běžně mluvil plynou angličtinou – ale v hloubi duše zůstal přece jenom Němcem jako poleno.

Proslavil se po všech mořích světa jako zdatný, smělý a schopný kapitán, obdařený navíc nejvyšší chvályhodnou vlastností, že se totiž vždy a všude snažil být svým podřízeným spíše přátelským a starostlivým otcem nežli přísným představeným. Snad proto míval na palubě pokaždé jen spolehlivé mužstvo, jež ho mělo rádo, vážilo si ho a leccos přehlédlo, co by u jiného sotva ponechalo, bez uštěpačných poznámek.

Kapitán Turnerstick měl totiž některé slabůstky jako stvořené k tomu, aby probouzely ironické poznámky podřízených. Že se mu však přesto tajně nesmáli, toho příčinou byl dozajista synovský respekt, který k němu cítili.

Už jeho zevnějšek napovídal o nepotlačitelných sklonech k rozličnému podivínství. Navzdory rozsáhlým vědomostem z námořních nauk nevynikala jeho tvář nijakou zvláštní duchaplností: v jejím středu trčela totiž jakási podivnost, kterou bylo možno nazvat s notnou dávkou shovívavosti a dobrého rozmaru dejme tomu třeba nosem: všetečně jukala k nebesům, a to ještě ne přímo nahoru, ale v důsledku mocného úderu pěstí kdysi v dobách něžného mládí povážlivě stranou, což samozřejmě nenapravitelně porušovalo kýženou souměrnost mužného obličej. Mohutné kníry činily tupý nosík dvojnásob směšným a naivním, kteroužto